

Trevelyan, sta že stopila iz ministerstva, ker se nista z njim strinjala. Gladstone ostane pa vse eno pri svoji misli in je bojda tudi kraljica za-nj.

Za poduk in kratek čas.

Par nobile fratrum ali dva zrela ptiča.

V majhnem primorskem mestu sta živela dva stara ribiča; Jaka in Miha sta se imenovala. Bila sta si od mladih nog prijatelja, in večidel sta skupaj živela, skupaj gospodarila in ko sta ribila skupno, eno mrežo in eno ladjo rabila.

Oba, Jaka in Miha, sta si bila po životu in značaju jako podobna; bila sta močna, ogorela, osorna starca, ki sta nad vse ljubila žganje, v drugih lastnostih pa se tudi nobeden ni drugemu vdal.

„Jaz vem izvrstno ribe kuhati, slanike soliti in morske rake snažiti“, pravil je Jaka.

„To jaz tudi vem; a jaz jih vem tudi dobro prodajati“, odvrne mu Miha.

„To jaz tudi vem“, pravi Jaka; „a jaz še jih vem tudi izvrstno loviti.“

„To jaz tudi vem“, odgovori Miha; „a vse to nama malo pomaga ker imava tako slabe vrvi pri najini mreži.“

„Ko bi vtegnila, lahko bi si nekatere vrvi splela“, meni Jaka.

„Ko bi denar imela, lahko bi si nekatere kupila“, misli Miha.

„Ko bi vedela, kde, lahko bi si nekatere na posodo vzela“, pravi Jaka.

„Ko bi vedela, kde, lahko bi si nekatere ukrala“, opomni Miha.

Ko se tako pogovarjata, zaslišita v cerkvi na hribu zunaj mesta zvoniti.

„Na hribu pa zvonijo“, reče Jaka.

„Pri zvonovih pa morajo imeti vrvi, da zvonijo“, odvrne Miha.

„In take vrvi so dolge in močne“, pravi Jaka. In Jaka je Miha zvito pogledal, Miha pa se je ravno tako zvito posmešnil.

„Ali greva v cerkev?“ vpraša Miha.

„Pojdiva, pa hitro, da ne bova zadnja“, odgovori Jaka.

In stara nerazdružljiva ptiča gresta v cerkev na hrib in sta tako dolgo v cerkvi ostala, da so vsi drugi domu odšli.

„Zdaj imava ugodno priliko“, reče Jaka.

„Meni se tudi tako zdi“, pristavi Miha.

In oba sta šla po ozkih stopnjicah in lestvicah v zvonik, kder so zvonovi viseli, in pri vsakem zvonu dolga močna vrv.

„Eua vrv bode moja“, dé Jaka.

„In ena moja“, odvrne Miha.

Ker čisto do zvonov ni bilo lestvice, ple-

zala sta vsak po svoji vrvi kvišku do zvonov, da bi prav pri zvonu odrezala vsak svojo vrv.

„Jaz sem že zgoraj“, zakliče Jaka.

„Jaz tudi“, odgovori Miha.

Jaka je vzel svoj nož iz žepa in ravno tako je storil Miha.

Jaka ima oster nož, toraj urno prereže vrv nad svojo glavo, in Jaka pade z vrvjo vred skoz zvonik na cerkvena tla ter si nogo sterc v ramo spehne.

„Oh!“ vzdihuje Jaka na tleh, „kdo bi bil na to mislil!“

„Ti pa si res velik bedak, ker si vrv nad glavo odrezal, mar bi bil tako naredil, kakor jaz.“ In v tem prereže Miha vrv pod seboj, vrv pade na tla, Miha pa visi za zgornji konec vrvi v zvoniku, in ne more ne gori ne doli.

„Oh!“ vzdihuje Miha zgorej, „kdo bi bil na to mislil!“

„Vidiš, da si tudi ti velik bedak; zdaj boš pa do jutra zgoraj visel“, posmehuje se mu Jaka.

In tako je bilo. Strašna noč je bila to za neločljiva prijatelja Jaka in Miha. Vzdihovala sta in kricala, jokala in tarnala, klela in molila, pa vse je bilo zastonj, dokler ni prišel mežnar juternice zvonit, ter je našel Jaka na tleh ležati, Miha pa zagledal zgorej pri zvonu viseti. Jaka so takoj zanesli v bolnišnico, da so mu nogo ozdravili, Miho pa so odvedli v luknjo, kamor je poznej tudi Jaka prišel, da sta mogla spet skupaj premišljevat in se posvetovati, kako bi si za svojo mrežo pripravila dobrih vrvi.

J. S.

Smešnica 13. Sinko: „Mati, nocoj se mi je pa sanjalo, da je močno dež šel ter me je do slednje niti premočil.“ Mati (prijemši ga za uho): „Malopriduež, mar ti nisem že tolikokrat velela, da ne smeš brez marele z doma?“ Sinko (jokajoč se): „Saj se tudi nisem bil še s postelje ganil.“

Razne stvari.

(Pri svitlem cesarju.) Njih ekselencija mil. knez in škof so bili v ponedeljek, dne 29. pr. meseca v posebni avdijenci pri svitlem cesarju.

(Tudi nekaj!) Za šulverein so poslali iz Rogatca sredi Slovencev v Berolin ali kam že, 41 gld. 50 kr., iz Arveža na nemški meji pa — ubogih 6 goldinarjev.

(Novi sejmovi.) Občini na Valcu (pri sv. Duhu nad Lučanami) so odslej ti-le sejmovi dovoljeni: Na drugi in sedmi ponedeljek po binkošti ter na ponedeljek po angeljski nedelji.

(Pomenljivo znamenje iz šulveraina.) Kakor „D. W.“ naznanja, bode prihodnjo nedeljo, dne 4. aprila, v Celju neko

„spomladno veselje“ nemšk. šulvereina. Pri tem ima se bojda tem, ki se ga vdeležijo, „vse podati, kar šegeče goltanec in zadovoljuje želodec...“ No mi menimo, če je že tega treba obljubovati, da se izvrši kaj za šulverein, potem ne more pri ljudeh za-nj posebne uneme biti.

(Slab sejem) V soboto, dne 27. marca bilo se je na sejem v Teharje 1223 glav goveje živine in 254 konj prignalo. Ali kupcev je bilo le malo in so živine slabo osmino pokupili. Ljudem manjka krme.

(Zastrupljenje.) V Pobrežju pri Ptujju sta se Anton in Marija Vidovič hotela dveh zakonskih, od katerih sta bila kupila zemljišče, iznebiti ter sta jima z mišnico zavdala. Predolgo, sta mislila, sta že dajala jima pravico.

(Tatvina na cesti.) Krčmarju Francu Lorenčiču iz Rače nek človek potem, ko se mu je na voz vsedel, blizu 800 gld. denarja ukradel ter jo z njim Bog ve, kam pobrisal.

(Slov. matica.) Letošnji redni veliki zbor bo v sredo 28. aprila. Ako želi kdo izmed društvenikov v zmyslu § 4. lit. a. društvenih pravil staviti v zboru kak nasvet, naj ga z ozirom na § 3. društvenih pravil naznani in predloži odboru najpozneje do 7. aprila t. l.

(Domača izgodovina.) Strokovnjak kranjske izgodovine, g. Avg. Dimitz, je spisal „kratko izgodovino kranjske dežele“ v nemškem jeziku. Knjižico, ki šteje 147 strani, sta natisnila in založila Kleinmayr in Bamberg v Ljubljani. Mi jo priporočamo vsem, ki se zanimajo za izgodovino Slovencev, kajti v kratkem izvedo najvažnije dogodke, ki so se od najstarejših časov do naših dni na Kranjskem vršili in le-ti so več ali manj segli tudi v sosednje in posebno še v naše, štajerske kraje. Gospodom, ki sestavljajo spominjske knjige svojih župnij, utegnili bi semtertje streči, ker jim na lahkem pomore do pregleda izgodovinskih dogodeb.

(Preselitev.) Kakor je sedaj določeno, preseli se jeseni 7. bataljon lovečv iz Ptujja v Celovec, 87. pešpolk pa pride iz Bosnije domov.

(Samomorilec.) Ključavničar južne železnice v Mariboru ustrelil je dne 17. pr. m. trikrat na neko natakaričo za to, ker ga ni marala. K sreči pa je njo le malo ranil, pač pa je sebe potem popolnem ustrelil.

(Nove pesmi.) Štiri velikonočne in eno pesem za poroko je organist v Stari Loki, g. Ig. Hladnik zložil in jih ravnokar izdal. Pesmi so prav lahke in lepo doneče; dobodo se v „kat. bukvarni“ v Ljubljani, zvezek po 50 kr. a. v.

(Mlad ropar.) Hlapec Lovro Brumar v Jablanah v slov. Goricah je v soboto dne 20. pr. meseca Andr. Vraza, posestnika v Gorenji Voličini, ko se je ta vračal iz sejma pri sv. Jožefu poleg Maribora domov, prav blizu nje-

govega doma roparski napadel ter ga s kolom trikrat tako hudo udaril po licu, da mu je nosno kost prebil. Ko je ta seveda omedlel, pa mu je zločin ves denar 187 gld. vzal ter ga pustil ležati v krvi. Posestnik se je čez nekaj časa zavedel in z vso silo na dom privlekel, a sedaj visi med življenjem in smrtjo; roparja pa so že zaprli.

(Volitev srenjsk. predstojništva.) V Bohovi pri Hočah voljen je na novo za župana vrli Janez Vreznar, za svetovalca pa bosta Karol Flakus in Simon Stupan.

(Amerikanski trs.) Vinorejska šola v Mariboru prepusti 2000 ameriškanskih trsov kmetijskemu društvu v Predoru.

(Srečna mati.) Blizu mesta Pompeji na Italijanskem živi 47 let stara žena; 19 let živi v srečnem zakonu in je imela v tem času 15krat trojčke. V celem je mati 52 otrok, med njima pa je bojda le troje deklet in vsi drugi so čvrsti fanti.

(Niklena posoda.) Kakor je najvišji zdravstveni svet na Dunaju razsodil, je posoda iz nikla ali z niklom prevlečena nevarna za kuho.

Listnica uredništva: Gg. dopisnike iz Ptujja, Središča, izza Boča, Pohorja in dr. prosimo potrpljenja, a časom jim že ustrezemo, v tej številki pa ni več ali še ni bilo mogoče.

Listište upravnštva: Bl. g. dr. P. 2 gld. 20. kr.

Loterijne številke:

V Lincu 27. marcija 1886: 27, 30, 63, 61, 4
V Trstu „ „ „ 67, 40, 77, 7, 5
Prihodnje srečkanje 3. aprila 1886

3.3

Borove popke

samo od polomljenih borovcev, češminjevo lubje od korenin in palic, kakor tudi kuhinjske kosti kupuje v vsaki množini vedno po najvišji ceni.

Josip Strzelba
v Ljubljani.

Učenec, 14—15 let star, z dobrimi šolskimi spričevali, zmožen slovenskega in nemškega jezika, lahko takoj vstopi in dobi pozneje službo čebelarskega mojstra (s prostim stanovanjem in hrano in 100—300 for. na leto.) Več pové trgovina z čbelami barona Rothschütza v Višnji gori na Kranjskem. 2-2

Na prodaj

je vinograd po nizki ceni, sadno drevje in les; vse vkup meri 8 plugov v 875□, tudi hiša in klet za 20 štrtinjakov. Več pové Janez Kranjc pri sv. Vidu blizu Ptujja. 1-2